

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivris Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XIII. De rebus Ecclesiæ alienandis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

XII. Ut Ecclesiastica beneficia sine deminutione conferantur.

QVinto loco consideratur quantitas concessionis seu rei concessæ. Hic datur regula: Ecclesiastica beneficia sine deminutione esse conferenda. Hinc colliguntur torollaria. I. Collator non potest fructus beneficii retinere, nisi ante collationem cum capitulo statuerit, ut fructus ad tempus retineantur ob justam & necessariam causam. *c. un. vers. unde credimus. & Inf. de cons. c. l. ex b.* II. Beneficia dividi non possunt. *Sup. de preben. c. majoribus 8.* nisi adeo sint ampla, ut pluribus sufficere possint. *Sup. eod. c. vacantibus 26.* Hactenus de præbendis.

XIII. De rebus Ecclesiæ alienandis, vel non.

Consequenter agitur de rebus Ecclesiæ non spiritualibus sed temporalibus. Hæc pars quinque tractatus continet. I. De alienatione. II. De contractibus principalibus, ut commodato, deposito, emptione & venditione. III. De contractibus accessoriis, ut fidejussione, & pignore IV. De solutione. V. De donatione. Dicamus igitur primo loco de alienatione. §. Alienatio capitulorum modis. I. Auguste pro venditione, ita dicitur in §. si rem suam. *Inst. de legat. & in l. 1. C. de jur. emphyteut.* ut ipse Justinianus

interpretatur in §. adeo. *Inst. de locat. §. conclus.* II. Late pro quocunque actu dominium transferente. *C. de fund. dom. l. 1.* III. Latius ut complectatur etiam servitutis amissionem, *D. de verb. signif. l. alienationis 28.* Mancipiorum manumissionem, usufructus donationem, hypothecæ, vel pignoris constitutionem, servitutis impositionem, emphyteusim *C. de reb. alien. non alien. l. ult.* & rei alienæ venditionem. *D. de alien. jud. mut. cau. l. ex hoc edicto 8.* §. alienare. Hæc latissima significatio in præsentia sumi debet, licet non omnes alienandi modi proponantur in *cap. 5.* §. 1. ubi dicitur alienationis verbum continere conditionem, donationem, venditionem, permutationem, & emphyteuticum perpetuum contractum. Quod dicitur de conditione, dubium, & obscurum est, quomodo enim conditio est aliena? Host. legit *conductionem*, & intelligit conductionem perpetuam. Sed qui conducit, non alienat. quod si conductionem accipias pro locatione, tamen frustra ejus mentio fieri videtur: quia non differt ab emphyteusi, quæ mox in contextu adjungitur. Innoc. intelligit conditionem contractui adjectam, id est, contractum conditionalem: vel conditionem rei mutatam, veluti si prædium fiat tributarium, aut annua pensione oneretur, aut servitus ei imponatur. Prior interpretatio non placet: quia quod est

in conditione, non est in dispositione. Prior quoque interpretatio parva est: quae suppleri oportet, in quo solo alienatio consistit. Non enim conditio, id est, rei quitas, sed conditionis mutatio est alienatio. Quod si accipere liceat conditionem pro mutatione conditionis: pari ratione licebit accipere colorem pro mutatione coloris, & titulum pro mutatione; id est, pro capitis diminutione; & testamentum pro mutatione testamenti: & alia ejusmodi, quae non potest dici posse. Quid ergo dicemus? Probabile est, hoc verbum *conditionem*, quod in hoc commodam interpretationem recipere potest, est, in contextum irrepsisse, ita ut praesens pro-
 pium ex praecedente, finis ex sequenti verbum fluxerit, ut solent saepe scriptores vocum vel syllabas temere iterare. Quapropter in
 4° iudicio est delendum. §. Res Ecclesiae in poena excommunicationis alienari prohibetur. c. 6. & 10. q. 2. c. 1. Excipitur, nisi alienentur ob aliquam ex tribus sequentibus causis. I. Propter necessitatem aeris alieni, quae non potest ex fructibus dissolvi. d. q. 2. c. 1. §. 1. II. Pietatis causa, ut ad redimendos captivos, vel pro alendis pauperibus temporariae annonae. d. q. 2. c. 1. in fin. & 12. q. 2. c. 1. §. 1. III. Propter utilitatem, ut quia venditur res, quae servando servari non potest, aut quae est magis oneri quam

lumento. c. 7. & 12. q. 2. c. sine exceptione
 §. c. seq. §. Nunc videamus, quomodo
 Ecclesiasticæ alienentur. I. Earum aliena-
 tio, quæ servari non possunt, nullam solen-
 nitatem requirit. *Hostiens. in §. & quib. ex
 caus. vers. res autem.* II. Eas, quæ servari
 possunt, si exiguæ sint, & parum utiles, solus
 Episcopus distrahere potest. 12. q. 2. c. terrulas
 q. III. Alias res quæ servando servari pos-
 sunt, Episcopus sine cleri consensu distrahe-
 re nequit. *ea. q. c. placuit. 50. & c. seq.* Imo
 cum sunt res magni momenti, & valde utiles,
 sed quæ ob nimiam Ecclesiæ necessitatem di-
 strahere oportet, Archiepiscopus cum aliis
 provinciæ Episcopis, aut hi saltem consulen-
 ti sunt. 17. q. 4. c. nullus res. IV. Abbas res
 monasterii sine consensu Episcopi alienare
 non potest. 12. q. 2. c. abbatibus. 40. & q. 4.
 c. in venditionib. 38. Haftenus de prohibi-
 ta vel concessa rerum Ecclesiasticarum alie-
 natione.

XIV. De precariis.

Institutus ordo requirit, ut nunc agatur de
 contractibus principalibus: postea vero di-
 cetur de accessoriis. §. Primus contractus
 sunt precariæ. Cave confundas precarias cum
 precario: quia perspicue distinguuntur c. ult.
 Cave etiam distinguas cum Hostiens. inter
 precarias & precariam: quia pro eodem ac-
 cipiuntur. x. q. 2. c. precaria 4. & communis